

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(21. januar 2004)*

Reguleringen på EU-niveau af laksefiskeriet i Østersøen omfatter både bestemmelser om samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) og kvoter såvel som tekniske foranstaltninger, der har til formål at sikre en bæredygtig udnyttelse af ressourcerne. Som det generelt er tilfældet i den fælles fiskeripolitik, udarbejder Kommissionen sine forslag vedrørende samlede tilladte fangstmængder og fiskekvoter på grundlag af videnskabelig rådgivning. Denne fremgangsmåde mener Kommissionen så absolut betyder, at den gældende regulering af fiskeriet vil gøre det muligt at bevare bestandene.

Hvad kvotetildelingen angår, fastsættes kvoterne for de enkelte medlemsstater ud fra begrebet relativ stabilitet, som er et af nøgleelementerne i den fælles fiskeripolitik, jf. artikel 20, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002⁽¹⁾. Den Internationale Østersøfiskerikommission (IBSFC) vedtog i 2002 som led i laksehandlingsplanen for perioden 1997-2010 rekkommendation nr. XIX, som vil kunne medføre ændringer i stil med dem, det ærede medlem foreslår. Det fremgår af ovennævnte beslutning, at IBSFC træffer afgørelse om tildelingen af yderligere fiskerimuligheder efter overskudsproduktionen af opdrættede laks i forhold til parternes udsætning af smolt. Det skal desuden bemærkes, at disse yderligere fiskerimuligheder kun kan udnyttes, hvis den pågældende part kan bevise, at det er muligt at målrette fiskeriet udelukkende efter opdrættede laks ved at udnytte de yderligere fiskerimuligheder i bestemte fiskeriområder og ved at deltage i et omfattende finneklipningsprogram. Dette program går ud på at klippe fedtfinnen hos opdrættede laks for at gøre det lettere at skelne mellem disse og vildlaks. Formålet med denne nye høststrategi er at omlægge det blandede fiskeri efter vildlaks og opdrættede laks til fiskeri efter hovedsageligt opdrættede laksebestande.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeresourcerne som led i den fælles fiskeripolitik, EFT L 358 af 31.12.2002.

(2004/C 78 E/0890)

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-3616/03
af Esko Seppänen (GUE/NGL) til Kommissionen***(5. december 2003)*

Om: Fastsættelse af fiskerikvoter for de nye medlemsstater

Hvordan vil Kommissionen fastsætte hensigtsmæssige fiskerikvoter for Østersøen, når de nye medlemsstater tiltræder Unionen, og er det muligt i disse kvoter at indarbejde en forpligtelse for de nye medlemsstater til lakseopdræt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler*(21. januar 2004)*

Nøglerne for relativ stabilitet for den første tildeling af fiskekvoter til de nye medlemsstater er fastsat i tiltrædelsestraktaten. For Østersøen er fordelingsnøglerne baseret på den nuværende praksis i Den Internationale Østersøfiskerikommission (IBSFC). De samlede tilladte fangstmængder (TAC) i Østersøen i 2004 blev aftalt på IBSFC's årlige møde i september/oktober 2003, og resultaterne er gennemført i EF-lovgivningen gennem TAC- og kvoteforordningen for 2004.

Hvad angår udsætningen af laks, er der på nuværende tidspunkt ikke sådanne forpligtelser for medlemsstaterne i EF-lovgivningen, og der vil derfor heller ikke gælde nogen for de nye medlemsstater. På IBSFC-plan, som vedrører alle de nye medlemsstater, der ligger ud til Østersøen, er der en række henstillinger i forbindelse med laksehandlingsplanen 1997-2010, som bl.a. går ud på, at »vildlaksebestandene skal genskabes i de potentielle laksevandløb«.